

ת"פ 9836/05/17 - מדינת ישראל נגד יוסי אנדריי ישראלי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 9836-05-17 מדינת ישראל נ' ישראלי(עציר)

בפני בעניין: כבוד השופט ירון מינטקביץ
מדינת ישראל ע"י עו"ד דניאל שימשילשווילי
המאשימה
נגד
יוסי אנדריי ישראלי ע"י עו"ד לורה בר אלון
הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של התפרצות, גניבה והפרת הוראה חוקית:

על פי כתב האישום בתיק העיקרי, ביום 10.4.17 בסמוך לשעה 22:00 התפרץ הנאשם למרכז הספורט קוסל בגבעת רם, שבר מנעולי ארונות וגנב מהמקום 800 ש"ח במזומן ותכשירי טיפוח. כמו כן הנאשם שבר במקום חפצים שונים.

הנאשם צרף תיק נוסף, ת"פ 5501-11-17, הנוגע להפרת תנאי שחרורו של במסגרת תיק המעצר עד תום ההליכים הקשור לתיק העיקרי: על פי עובדות כתב האישום, ביום 10.9.17 שוחרר הנאשם ממעצר לצורך השתלבות בקהילה טיפולית. ביום 22.9.17 עזב הנאשם את הקהילה הטיפולית ללא רשות, והפר את תנאי שחרורו עד שנעצר ביום 1.11.17.

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה הפנה לחומרת העבירות בהן הורשע הנאשם ופגיעתן בערכים מוגנים. בטיעונו ביקש לקבוע ביחס לשני האישומים מתחם עונש אחד, של מאסר בפועל לתקופה שבין שמונה חודשים ועד שמונה עשר חודש. לאור נסיבותיו האישיות של הנאשם, ובכלל זה הרשעותיו הקודמות, ביקש להשית עליו עונש של 12 חודשי מאסר וכן להפעיל באופן מצטבר מאסר מותנה של ששה חודשים שלחובתו.

ב"כ הנאשם הפנתה לנסיבות חייו הקשות, ובכלל זה העובדה שגדל ללא הורים, במשפחות אומנה ופנימיות, ללא תמיכה משפחתית (למרות שלא הוגש תסקיר, המאשימה הסכימה כי הנתונים עולים מחומר שבתיק המעצר, וניתן להסתמך עליהם לצורך גזירת הדין). עוד הפנתה ב"כ הנאשם לכך שהנאשם הודה במיוחס לו בשני התיקים ולכך שהודה לאחרונה גם בתיק נוסף, במגמה "לנקות שולחן" ולהתחיל דף חדש. לאור אלה ביקשה להקל בענשו של הנאשם. כמו כן ביקשה להורות כי ענשו של הנאשם ירוצה בחופף לעונש מאסר אשר נגזר עליו לאחרונה.

מתחם העונש - התפרצות

הנאשם התפרץ לבית עסק, גרם נזק וגנב כסף מזומן ותכשירי טיפוח.

חומרת המעשים ברורה. מעבר לנזקים הישירים הנגרמים לבעלי עסקים הנופלים קרבן לפריצה וחווים פגיעה משמעותית בפעילות העסקית, כרוכים בעבירות אלו גם נזקים עקיפים לכלל הציבור, הנדרש לשאת, בין במישרין ובין בעקיפין, בעלויות ביטוח הנדרשות לכסות סיכוני פריצה וגניבה. כמו כן מעשים אלו פוגעים בתחושת הבטחון של כלל הציבור ושל בעלי העסקים בפרט. משכך יש להשית בגין עבירות אלו עונשים המבטאים את חומרתן ומרתיעים מפני ביצוען.

ר' למשל רע"פ 1708/08 לוי נ' מדינת ישראל:

"בית המשפט המחוזי צדק גם צדק משהטעים את הצורך בחומרה בענישה בעבירת התפרצות ובעבירות הרכוש בכלל, שהיו - אפשר לומר - למכת מדינה, למקור דאגה וטרזניה לאזרחים רבים ולפגיעה בתחושת ביטחונם".

בקביעת מתחם העונש אביא בחשבון, לצד שיקולי החומרה, את העובדה שההתפרצות בוצעה ללא תחכום וכי שלל הגניבה לא היה משמעותי. לאור אלה, מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם הוא לטעמי מאסר בפועל, לתקופה שבין ששה חודשים ועד עשרים וארבעה חודשים, לצד עונשים נלווים. ר' לעניין המתחם במקרים של התפרצות בודדת עפ"ג 60874-12-16, קאשור נ' מדינת ישראל, שם אושר מתחם שבין ששה חודשי מאסר ועד שלושים חודש, עפ"ג 54218-01-14, נריה עמיהוד ועפ"ג 1369-02-14, חושיה נ' מדינת ישראל. ועם זאת, המאשימה טענה כי הרף העליון של המתחם הוא שמונה עשר חודש, ובנסיבותיו המיוחדות של המקרה לא אחמיר עם הנאשם מעבר לעמדתה של המאשימה.

מתחם העונש - הפרת הוראה חוקית

במסגרת הליכי מעצרו של הנאשם בתיק העיקרי, הוא שוחרר הנאשם לקהילה טיפולית, אך לאחר פחות משבועיים עזב את הקהילה ללא רשות.

התנהגות זו מלמדת על העדר מורא חוק ופוגעת בערכים של שלטון החוק וציות לצווי בית משפט. יש בה גם הפרת אמון אשר ניתן לנאשם, אשר חרף עברו שוחרר לחלופה על מנת לנסות ולסייע לו לשקם את חייו.

מדובר בעבירה אשר יש להשית בצידה עונש מרתיע, על מנת להבהיר לציבור כולו, כי הפרת תנאי שחרור לא תבטא רק בחזרתו של נאשם למעצר, אלא גם בענישה מוחשית וכואבת.

לפיכך מתחם העונש ההולם את המעשה הוא מאסר בפועל, לריצוי ממש, לתקופה שבין מספר חודשים ועד שנה.

לטעמי, קשה לראות בהפרת תנאי השחרור ובהתפרצות מעשה אחד, לצורך קביעת מתחם העונש: מדובר במעשים שונים, אשר בוצעו בפער זמנים משמעותי ופוגעים בערכים מוגנים שונים. ועם זאת, המאשימה עתרה לקבוע מתחם עונש אחד למכלול העבירות בהן הורשע הנאשם, ולא אחמיר עימו מעבר לעמדתה. לפיכך אקבע כי מעשה זה "נבלע" במתחם העונש ההולם את עבירת ההתפרצות, ואביא אותו בחשבון בקביעת העונש בתוך המתחם.

נסיבות אשר אינן קשורות לעבירה

הנאשם יליד 1988. לחובתו מספר הרשעות קודמות:

בשנת 2015 הורשע הנאשם בביצוע רצף עבירות רכוש, שעיקרן שש עבירות התפרצות ועבירות נלוות ונדון בגין לשלושים חודשי מאסר בפועל וששה חודשי מאסר על תנאי, שהוא בר הפעלה בשל הרשעתו.

בשנת 2017 הורשע הנאשם באיומים ונדון לחודש מאסר.

מטעוני ב"כ הנאשם עלה, כי אביו של הנאשם נטש אותו בילדותו וכי אימו נפטרה כאשר היה כבן אחת עשרה שנים, ומאז גדל הנאשם במשפחות אומנה ומסגרות חינוך בתנאי פנימיה - ולא היתה מחלוקת בדבר נתונים אלו.

מנגד עלה, כי נעשה ניסיון לשלב את הנאשם בהליך טיפולי במסגרת מעצרו בתיק העיקרי, אך הנאשם סיכל אפשרות זו בכך שעזב את הקהילה הטיפולית ללא רשות.

דין והכרעה

לזכות הנאשם זקפתי את הודאתו במיוחס לו וקבלת אחריות למעשיו. כמו כן לקחתי בחשבון את נסיבות חייו המורכבות של הנאשם, כפי שפורטו בטיעוני באת כוחו.

לחובת הנאשם זקפתי את עברו הפלילי ואת העובדה כי מאסר ארוך אותו ריצה ועונש מאסר מותנה אשר היה תלוי מעל ראשו בעת ביצוע העבירות לא הרתיעו מלבצען. הדבר מעיד על העדר מורא חוק ועל כשלון ההרתעה בעניינו. עוד זקפתי לחובת הנאשם את העובדה כי נתנה לו הזדמנות להשתתף בהליך הטיפול, אך הנאשם עזב את הקהילה אליה הופנה ללא רשות, תוך הפרת האמון שניתן בו.

לאור אלה, ראיתי להשית על הנאשם עונש הנמצא בצידו הבינוני-גבוה של מתחם העונש ההולם שקבעתי למעלה ולהפעיל מאסר מותנה שהוטל עליו, רובו במצטבר לעונש וחלקו בחופף לו.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. ארבע עשר חודשי מאסר בפועל. מתקופה זו ינוכו ימי מעצרו של הנאשם והצדדים יגישו הודעה מתואמת בענין זה.

ב. מפעיל מאסר מותנה של ששה חודשים אשר הושת על הנאשם בת"פ 37531-05-15 ביום 8.9.15. עונש זה יופעל ארבעה חודשים במצטבר לעונש המאסר שבסעיף א' וחודשיים בחופף לו, כך שסך הכל ירצה הנאשם שמונה עשר חודשי מאסר.

ג. שבעה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת רכוש שהיא פשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.

ד. שלושה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת רכוש שהיא עוון או עבירה של הפרת הוראה חוקית תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.

ה. פיצוי לנפגע העבירה בסך 1,500 ש"ח. הסכום ישולם עד ליום 1.3.18. המאשימה תברר האם נפגע

העבירה קיבל תגמולים בגין ההתפרצות מחברת ביטוח או כל גורם אחר וכן תברר פרטי חשבון הבנק של הנפגע ותעביר על כך הודעה עד ליום 1.2.18.

עונש המאסר ירוצה בחופף למאסר של שלושים יום שהוטל על הנאשם בת"פ 9296-06-17 ביום 28.11.17.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, י' טבת תשע"ח, 28 דצמבר 2017, במעמד הצדדים.